

Борба

ВЕЛИКО ТЪРНОВО
БРОЙ 119 (2661), ГОД. XXVIIСЪБОТА, 4 ОКТОМВРИ 1969 г.
ЦЕНА 2 СТ

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОНС И ОК НА ОТЕЧЕСТВЕННИЯ ФРОНТ

ПОКЛОН ПРЕД ПОДВИГА

Митинг-зая в с. Върбаново в чест на падналите в борбата против османското робство, фашизма и капитализма здравни работници ★ Открит е монументален паметник на д-р Върбан Генчев, бивш политкомисар на Горнооряховския партизански отряд

В четвъртък жителите на китното балканско село Върбаново, Габровски окръг, преживяха възбуждащо митинг по случай откриване паметника на д-р Върбан Русин Генчев и почитане на паметта на загиналите здравни работници в борбата против османското робство, фашизма и капитализма.

За тържеството бяха дошли д-р Кирил Игнатов, министър на народното здраве, Васил Михайлов, зам.-председател на Централния комитет на бойците против фашизма и капитализма, проф. д-р Здравка Кемилева, председател на Централния комитет на Профсъюза на здравните работници, първите секретари на окръжните комитети на Партията във Велико Търново и Габрово — Йордан Костов и Пенчо Каранев, председател на извънкома на Окръжния народен съвет във Велико Търново Димитър Тужаров, представители на окръжните комитети на Отечествения фронт, на окръжните ръководства на ВЗНС, на Комсомола и на БПФК, сестрите на героя Кунка Понева и Пенка Сучкова. Тук са и делегати от първия национален конгрес по социална хигиена и участващите в него представители на Съветския съюз, Полша, Унгария, Румъния и ГДР, бивши партизани от Горнооряховския и Габровско-Севлиево партизански отряд, гости от София, Велико Търново, Габрово и съседните селища.

ИЗЛОЖБА НА ПОЛСКА ГРАФИКА

Снощи в салона на Съюза на българските художници — група Велико Търново бе открита изложба на съвременната полска графика. Тя се организира от Полския културен център в София и в нея се показват 50 графични табла, изпълнени на високо техническо ниво.

ЗАДАЧИ НА ТРАНСПОРТА

На 2 октомври в Дома на културата на гара Горна Оряховица се състоя съвещание на профсъюзния актив от всички отрасли на транспорта, организирано от Окръжния комитет на Профсъюза на работниците от транспорта и съобщенията.

На съвещанието бяха посочени постигнатите успехи в юбилейното съревнование и в изпълнението на плана, както и задачите до края на годината. Посочени бяха и редица слабости, които волят до увеличаване на автопроизводствата и заложените. Задачата на работната дисциплина, подобряване организацията на работата, подготовката за зимата са основните моменти в работата на транспортните работници, както и оперативните и активна помощ на държавните и кооперативните стопанства в транспортния сектор.

К. ВАСИЛЕВ

Тържеството, което се състоя пред читалището край селския парк, откри д-р. Пенчо Каранев. Слово за саможертвата на десетките здравни работници в името на свободата и за героичния подвиг на д-р Върбан Генчев, политкомисар на Горнооряховския партизански отряд, произнесе д-р Кирил Игнатов. За славните революционни традиции на българските здравни работници, мнозина от които загинали в различни краища на света за тържеството на справедливия човешки строй — комунизма, говори проф. д-р Здравка Кемилева.

Настъпва тържествения момент. Другарят Васил Михайлов произнася възбуждащо слово за верния народен син д-р Върбан Генчев, който загива със смъртта на храбрите. Лента е прерязана. Балото

платно бавно се свлича и пред многото участници в празненството изроста монументалната фигура на този, пред когото свеждаме глави.

Тържествена проверка. Октомврийското небе излъчва с бледи звезди, посреща блясъците на многоцветни ракети. Трещят картечици. Признателните потомци са на колена. Звучи на „Вий жертва паднахте в неравна борба...“ изпълват смълчаната околност, притаена в скута на родния балкан.

Вени и букети от цветя и зеленина отрупват паметника и гроба на героя. Скоро тук ще бъде тихо, съвсем тихо. Само той, гордият син на Родина, обезсмъртен в бронз и камък, ще сочи на приемниците на великото дело пътя към висините.

Илия МАНЕВ

ЮБИЛЕЕН ПЛЕНУМ

Вчера във Велико Търново бе проведен юбилейен пленум на Окръжния комитет за българо-съветска дружба.

Доклад „20 години извънучилищно изучаване на руски език във Великооряховски окръг“ — прочете д-р. Елена Чапкънова — секретарка на Окръжния комитет за българо-съветска дружба във Велико Търново.

Другарят Стефан Любенов — методист по руски език във Велико Търново, даде указания по извънучилищното изучаване и сподели впечатления от международната конференция на преподавателите по руски език, състояла се неотдавна в Москва.

В изказванията бе изтъкнато, че интересът към руския език не е намалял, но нараства. Висше образование дава своето отражение за намаляване броя на курсовете. Мнозина бяха на мнение, че изучаването на езика трябва да започне от детска възраст и да не се прекъсва в първите години на учението.

Виктория ГЕНОВА

200 ленински дни

КЕРАМИЦИТЕ ОТ БУТОВО — В СЪРЕВНОВАНИЕ

Работниците, специалистите и служителите от ДКЗ „Будеж“ — гара Бутово се включиха активно в съревнование в чест на 100-годишнината на В. И. Ленин. Още от първите дни на октомври юбилейното съревнование прерасна в съревнование под девиза „Двеста ленински дни — двеста ударни дни“.

Всяка бригада се задължи в чест на 100-годишнината от рождението на Ленин да даде своя принос за предсрочно изпълнение на петгодишния план, да се възпитава в ленински дух и да пропагандира неговите идеи. В челните редици на трудова надпревара са участниците в

движението за комунистически труд, които имат най-голям дял за успешното изпращане на деветмесечното. Заводският колектив изработи не само повече продукция от предвидената, но и реализира икономия от 28 000 лв., вместо за 24 000. Рационализаторите изпълниха годишния си план за икономически ефект от нововъведенията.

До 22 април 1970 г. през ударните ленински дни, бутовските керамични работници и специалистите ще надминат досегашните си трудови постижения.

Ав. АПОСТОЛОВ

ДВАДЕСЕТ ГОДИНИ ГДР

Снощното тържествено събрание във Велико Търново

До българския се спускаше националният флаг на ГДР. Украсили сцената на салона на Дома на народната армия във Велико Търново двете знамена символизираха дружбата, сътрудничеството между нашите два народа.

На тържественото събрание,

ЗАБЕЛЕЖИТЕЛНО ЗАВОЕВАНЕ НА СЪВЕТСКАТА НАУКА

Днес се навършват 12 години от пускането на първия изкуствен спътник на земята — забележително събитие в нашата ера, първа смела крачка в света за завоюване на Космоса. Този ден е рожден ден на космическата навигация, чийто родина е Съветският съюз.

Първият съветски изкуствен спътник на земята продължи своя полет 92 дни. Съветските учени, конструктори, инженери и техници създадоха различни типове космически апарати, които позволяха да узнаем нови сведения за нашата планета и физическите условия на околоземното пространство. Многочислените междупланетни автоматични станции „Луна“, „Венера“, „Марс“ и др. предадоха на земята първите сведения за атмосферата на другите планетни системи. Това бяха първите космически летателни кораби, на които първите съветски космонавти извършиха своя дръзновен полет в Космоса. Съветските космически апарати първи извършиха автоматично скачване в полет на орбита без участието на човек. С всяка година расте възходът на съветската космонавтика и само за първото десетилетие на космическата ера Съветският съюз пусна над 250 космически апарата.

Една от разностранните на съветските спътници се явява „Мълния“ — I, с помощта на която днес се осъществява предаването на телефонни разговори, радио и телевизионни програми на свръхдалечни разстояния по линията Земя—Космос—Земя.

Международно признание получи съветската космическа система „Метеор“ създадена през февруари 1967 г.

В деня, в който човечеството отбелязва дванадесетия рожден ден на космонавтиката, няма честен човек, който да не благодари на съветската научно-техническа мисъл, която първа в света откри този нов хоризонт към неизвестния свят от слънчевата система.

посветено на националния празник на ГДР — 7 октомври, когато се навършват 20 години от създаването на първата свободна държава на германския народ, организирано от Окръжния и Градския комитети на БКП, от Окръжния и Градския комитети на Отечествения фронт и Дома на народната армия, се бяха стекли много граждани, военносслужещи, учени. Тук бяха и секретарят на Окръжния комитет на БКП Димитър Петров, председател на Окръжния народен съвет Димитър Тужаров, секретарите на Окръжния комитет на Отечествения фронт Ненко Цанков и Неделчо Ненов, председател на Окръжния съвет на профсъюзите Иван Златев и други.

Тържественото събрание откри първият секретар на Градския комитет на БКП във Велико Търново Николай Цонев.

СВЕДЕНИЕ

за хода на селскостопанските работи към 2 октомври 1969 година в проценти.

ТКЗС	Освоени площи	Подготвени за сента	Прибр.	Силнонае
1. Алеково	61	54	51	71
2. Драгомирово	75	57	36	85
3. Овча могила	49	44	47	55
4. Козловец	60	37	30	80
5. Г. Студена	54	53	37	84
6. Ореш	60	52	68	34
7. Масларево	57	45	37	45
8. Морава	77	57	56	79
9. Килифарево	61	54	50	48
10. Обединение	78	62	50	99
11. П. Тръмбаш	81	58	69	81
12. П. Сеновец	64	47	38	74
13. Ресни	66	51	35	78
14. Самоводене	73	49	46	68
15. Страхилово	66	57	61	68
16. Бяла черква	82	58	42	57
17. Върбовка	56	56	56	35
18. Павликени	59	52	60	38
19. Дъбют	70	55	51	71
20. Дол. Липница	70	60	50	75
21. Карансеп	77	59	88	110
22. Михалици	65	57	39	58
23. Сухиндол	72	57	44	50
24. Джиговица	71	49	47	121
25. Драганово	86	59	41	87
26. Сущина	73	62	34	72
27. Дол. Оряховица	72	57	41	68
28. Калмен	73	52	39	98
29. Ласковец	82	54	45	102
30. Поликарпиев	55	56	45	103
31. Стражица	54	48	64	76
32. Асеново	74	44	81	75
Всичко за ТКЗС:	89	53	55	77
ДЗС				
1. Балапан	96	50	100	69
2. Беброво	53	68	62	142
3. Буиново	90	40	—	82
4. В. Търново	67	31	40	127
5. Елена	98	35	20	78
6. Елзарица	72	25	63	93
7. Касалево	60	48	70	78
8. Константин	76	44	30	58
9. Сяново	74	70	59	120
10. „Сута“	76	45	23	120
11. Церово, келия	55	52	52	50
Всичко за ДЗС:	76	47	51	84
Средно за окръга	70.3	53.4	54.3	80.2

„ДРУГАРЮ, ПОСЕТИ КОЛХОЗ „БЛАГОЕВ“!

Такъв призв привлича вниманието на пътуващите по шосето от Полтава за Харков, близо до с. Куликовка. „Тук от 1924 до 1935 година е съществувала комунa „Благоев“, създадена от български комунисти, част от най-добрите синове на българския народ...“ В това е казано най-забележителното за светлата дия, оставена от български политически емигранти в Полтавска област.

В началото на тази година съветските хора чествуваха тържествено 45-годишнината от създаването на комунa „Благоев“.

В с. Куликовка сега има голям колхоз, наследник на комунa „Благоев“. На най-видното място е издигнат бюст-паметник на патрона на колхоза Димитър Благоев.

Колхоз „Благоев“ поддържа тесни дружески връзки с ТКЗС „Георги Димитров“ в с. Полски Сеновец. Вече седем години колхозници и кооператори си помагат взаимно, обменят своя опит.

Неотдавна полскосеноечани посрещнаха скъпи гости — председател на колхоз „Благоев“ Теодоси Евгениевич Цибулка, съпругата му Мария Парфиловна, Пелагия Созинова Бутанска, съпруга на първия председател на комунa Благоев — българин на Димитър Бутански и старши научния работник и главен икономист на колхоза Иван Степанович. Гостите имаха възможност да се запознаят с организацията на труда в ТКЗС „Георги Димитров“, с политическата и културно-масова дейност в общината и успехите на кооператорите в чест на 25-годишния юбилей на свободата. Те посетиха и разгледаха София, Пловдив, гр. Бяла, Шитка и др., запознаха се със забележителностите на Велико Търново.

Вчера преди обед пратениците на колхоз „Благоев“ дойдоха в Окръжния комитет на БКП. Тук те бяха посрещнати по братски от първия секретар на комитетите Йордан Костов, от секретаря Никола Кушев, от първия зам. председател на Окръжния народен съвет д-р Пеню Ненов и председател на ОКС Стефан Петров. Гостите споделиха от личните си впечатления от кооператива в Полски Сеновец, окръга и нашата страна. Другарят Цибулка, който за втори път посещава окръга и кооператива, изрази възхищението си от настъпните промени.

Пелагия Созинова, една от делегатите на Първия всесъюзен конгрес на колхозниците-ударници, първи председател на съвета на депутатите на трудещите се в Куликовка след освобождаването на селото от хитлеристките завоеватели, разказа за своя съпруг Димитър Бутански. Като участник в Септемврийското въстание през 1923 г. Бутански емигрира в Съветския съюз. В Куликовка той идва заедно с други български-политемигранти, които основават комунa „Благоев“. По време на Испанската гражданска война Бутански заминава за Испания и се сражава на страната на републиканците. След това отново идва в Съветския съюз. Когато избухва Великата Отечествена война той веднага заминава като доброволец за фронта и загива в боевете за защита на Сталинград.

Другарят Йордан Костов запозна членовете на делегацията с някои въпроси, над които работят Окръжният комитет на Партията и селскостопанските специалисти в окръга за по-нататъшното усъвършенстване на организацията на труда в ТКЗС. Разменени бяха мисли за по-нататъшното укрепване и разширяване на дружеските връзки между колхоз „Благоев“ и ТКЗС „Г. Димитров“.

В оперативната комисия по селско стопанство

Наказани ръководители на ДЗС и ТКЗС ★ През ударната десетдневка — пълна мобилизация на силите

На заседанието си от 29 септември оперативната комисия по селско стопанство при Окръжния народен съвет направи обстойна и конкретна преценка на състоянието и хода на неотложните селскостопански задачи в ТКЗС и ДЗС и констатира редица слабости.

За забавяне на гроздобера и лоша организация и работа за съвременно прибиране и износ на гроздето в ДЗС — Свищов и ТКЗС — Страхилово, за забавяне и на останалите селскостопански работи в ДЗС „Дунав“, бяха извикани да дадат обяснение ръководителите на тези стопанства. Окръжната оперативна комисия обръща внимание на Трифон Пелов, директор на ДЗС — Свищов, на Тодор Янков — председател на ТКЗС — Страхилово и Марко Пеев — директор на ДЗС — „Дунав“ за сериозните недостатъци и пропуски, които могат да куват на съответните стопанства и на държавната хиляди левове.

Прибирането на продукцията от пролетните култури, на гроздето и зеленчуците, изпълнението на плана за износ, засяването на есенните в срок създават максимално напрежение в стопанствата. Това налага незабавно отстраняване на всички слабости в организацията на работата, здрава трудова дисциплина и пълно изпълняване на работния ден и смяна за кооператорите и механизаторите.

През ударната десетдневка — от 1 до 10 октомври да бъдат мобилизирани цялото население в района на стопанството, служители, ученици, цялата техника, за да бъде прибрана навреме реколтата и осособени и подготвени за сента площите.

Усмивки озаряват лицата на — и Трифон Трифонов. Братът и сестрата само преди малко са получили алените книжки на членство. Заслужили с делата си да се нарекат комунисти, те са неизмеримо щастливи, че се нареждат сред най-достоините синове на българския народ.

Снимка: Н. КАЧКОВ

Крилете на Партията

Някога ги приемаха по землянките. Сред вой на мините и грохота на разгаряния се бой. Приемаха ги по явките, по нелегалните квартири. Пред акция. Вой на полицейските си сирени заглушаваше думите, помрачаваше радостта и възлението, но решимостта не гаснеше.

Приемаха ги по проходите, по пустите поляни, край мирното зарево на бригадирските огньове. Възмъжаваша сърцата, затвърждаваха ръцете, наливаха се основите на новия живот в младата ни република.

Младите комунисти! Крилете на Партията! Дръзновената гвардия на трудния народ!

Някога... И сега!

Сега — четвърт век след разсъмването! Четвърт век след битката за правото на човека да бъде човек! Младостта на Родината ни се влия в могъщата строй на Партията!

Отново развълнувани сърца забиват в едно с голямото сърце на хилядния строй на БКП.

В строя влизат най-достоините! Първите! Първите по скелите, по полята, по заводите.

Наборът е юбилеен. Комсомолски! Затова в строя влизат и дръзновените! Устремени! Новаторите, рационализаторите, младата работническа класа на страната ни.

...Бялата врата на заседателната зала на Градския комитет на Партията в Горна Оряховица се отваряше и затваряше до късно... Пред членовете на бюрото на Градския ко-

митет за утвърждаване на младите кандидати за членове на Партията, заставаха развълнувани комсомолци от юбилейния комсомолски набор на Партията в града и с пресъхнали устни отговаряха на въпросите.

Думите му са оскъдни, възлението му пречи да се съсредоточи, когато говори за себе си.

Постъпвам в Партията, защото всичко, което имам, ми е дала тя, искам и аз да й дам всичко, на което съм способен — бяха думите му. Каза ги не подправено, искрено...

Работя в Строителната организация, а преди да отида войник, работех в Стройрайон — Горна Оряховица. Армирувах съм.

Това беше всичко, което успях да науча за утрешния член на Партията, комсомолец Борис Русков...

Работничка съм в ДПП „Раховец“. Завършила гимназия, тая година завършвам задочно и Техникума по електротехника, каза застаналата до вратата на стаята Мария Стойкова и посочи към девойките до нея. — Заедно работим, заедно встъпваме в Партията.

От малка съм възпитана с обич към комунистите. Родителите ми са членове на БКП, доят ни в Асеново някога е бил дом на нелегалите и на техните събрания. Щастлива съм, че встъпвам в Партията — сподели и Радка Николаева, също работничка в ДПП „Раховец“.

Отначало ги обърках. Беше дошъл с партий

ния секретар на предприятието. И двамата млади. Биографията на Стефан Кабаиванов бе кратка. Завършва механикуму, постъпва на работа в СПП „Киро Конаров“. Останало то каза партийният секретар: „Буден, активен младеж, постоянен, сериозен. Човек с качества, достойни за член на Партията“.

Постъпвам в Партията, защото я вярвам. Вярвам в пътя, по който върви. Знаем, че е правilen! — бяха думите на Стефан.

Постъпвам в Партията, защото искам да съм като тия сили, мъжествените хора, които се бориха за нашия свободен живот, които загинаха за нас! — запалено заяви Стоян Николов, електротехник в ЗИТ „Металургия“, дълго дъшен комсомолски активист.

С Григор Дешков, качествен контролор в Електротелефонния завод, срещата ни бе кратка. Говореше се да отвори бялата врата.

Винаги съм се възхищавал от комунистите, които с чест носят своето име. Моят стремеж е да бъда като тях. Това напълно ще ме удовлетвори като гражданин и като човек — успя да ми каже той и прекрати прата на стаята.

Оттам излизаха млади, развълнувани хора, някои сериозни, други с блеснали очи и поемаха по своя път.

Чакаха ги заводите, предприятитя, другарите. Чакаха ги дръзновените трудови дела, чакаше ги голямата проверка за доверие, то, което бяха получили!

Денчо ВЛАДИМИРОВ

ЗА ПРЪВ ПЪТ 100 МИЛИАРДА МАРКИ НАЦИОНАЛЕН ДОХОД

През 1969 г. произведеният национален доход на ГДР за първи път ще надхвърли 100 милиарда марки. Ако още през 1969 г. достигнатият национален доход от повече от 29 милиарда марки беше свидетелство за създадените с големи усилия стабилни основи на следващото стопанство, то следващите години дадоха доказателства за последователно нарастващата и все по-динамична производителност на ГДР. Така през 1968 година националният доход се увеличи на 62 милиарда марки и с това бе повече от удвоен. През годините 1966, 1967 и 1968 той нарасна съответно с по 5 милиарда марки.

За нарастването на националния доход решаваща е целенасочената икономическа политика, която използва всички предимства на социалистическия обществен строй.

Печалбите на предприятията и комбинатите са най-значителният източник за увеличаване на националния доход. Съвременните работници и служители създат по развита на печалбата на своето предприятие какъв е материалният стимул, който те могат да очакват за активната си работа. Този основен принцип на икономическата система доведе до това, че в индустриалните отрасли, особено важни за структурното развитие на икономиката на ГДР, се получи силна концентрация на усилията за максимални постижения в областта на конструирането, технологията и икономиката. При това все повече се прилагат методите на икономическата и научната организация. Ако трябва да се споменат промишлените отрасли, от които въз основа на по-значителни технико-икономически постижения може да се очаква особено голямо увеличение на националния доход, то това са електронната промишленост, научното приборостроене и производството на преобразователни машини. Тези отрасли разполагат със значителни нови конструкции, които служат на автоматизацията на производството.

Между заводите, които на основата на централните държавни структурни решения се стремят към максимални постижения, е и комбинатът за шлайфмашини в столицата Берлин. Тук при създаването на много нови конструкции, в това число и на високопроизводителния върхешен шлайфавтомат, се изкожава главно от трезвата икономическа kalkulация за очакваната печалба и отгук за възможното нарастване на националния доход. Ръководството на този комбинат съумя да събуди в колективите на всички предприятия, чиято продукция се използва, интерес към проблема за ползата както за обществото, така и за отделния човек от производството на артикули в големи количества при ниска себестойност.

В това предприятие още по-вече на развойните работи се разискваха сложните задачи на серийното производство. Характерно е за поощряването на ръководството на комбината активност, че винаги постиженията са резултат от взаимомолстване между опита на добрите работници и знанията и способностите на висококвалифицираните инженери и специалисти. Винаги бяха единни в стремежа си да произведат нов автомат за върхешно шлайфане с максимална продуктивност. Към всеки работен колектив в комбината е приложен технолог. По такъв начин не само оптимално се използва опитът на всички, по в същото време се подготвя и почвата за нови технологии.

Действието на социалистическата демократия дава гаранция на всеки работник и инженер в този комбинат, че той може да участва в решаване на важни въпроси относно бъдещата рентабилност на неговото предприятие. Условие за осъществяването на тези творчески сили на големите заводски колективи е безрезервната информация по всички въпроси, отнасящи се до деловата политика на комбината. По такъв начин дейността на работниците

и инженерите е в зависимост от познаването на всички решаващи задачи и проблеми, които влияят върху размера на печалбата на предприятието, а с това и върху националния доход. Новите конструкции, чието рентабилно едросерийно производство сега се подготвя, са резултат от стремежа да се достигне съответното развие. Също така важна е информираността относно съкращенията междувременен дългосрочни експортни дого-

вори, които гарантират бъдещето на комбината за дълги години напред. Да мисли с тези категории означава за отделния член на производствения колектив на предприятието, че на работното си място той трябва да се старае да разрешава всички проблеми по най-компетентен начин, с оглед постигане на национален производствен процес.

Герхард Х. КЕГЕЛ

НА МЕЖДУНАРОДНИ ТЕМИ

ГОЛДА МЕЙР ИСКА ОРЪЖИЕ ОТ САЩ

Дваднешното посещение на израелския министър-председател Голда Меир във Вашингтон (25 и 26 септември т. г.) всъщност е най-важната част от програмата по пребиваването на ръководителя на израелското правителство в САЩ. Официалният повод за близо едномесечния престой на Голда Меир в САЩ е участието й в работата на 24-та редовна сесия на Общото събрание на ООН, на която бяха отправени остри порицания срещу израелския агресор. Още в първите дни на сесията Голда Меир положи усилия да внуши в задкулисни разговори на редица делегации да заемат по-мек или поне неутрална позиция по въпроса за израелската агресия, за да може по някакъв начин да облекчи положението на своята делегация. По време на разискванията израелската позиция бе рязко оскъдена и порицана от делегациите на арабските страни и

от ръководителя на съветската делегация министър на външните работи А. А. Громико и от представителите на социалистическите и редица други страни.

И все пак главната цел на Голда Меир бе посещението й във Вашингтон и срещата й с президента Никсън, с държавния секретар Ролджърс и други официални лица. Както трябва да се очаква, по време на разговорите й с ръководителите на американското правителство Голда Меир направи и поставила въпроса за засилване на военната помощ на САЩ за Израел. Меир, чиято крайно милитаристична и цинична възглед са добре известни на световната общественост, подчерта в разговорите си с президента Никсън, състоял се в „четири очи“, че „историята на възвръщането“ на Израел през последните две десетилетия „не може да се отдели от постоянната помощ на САЩ“. Тя настояла американското правителство да отпусне дългосрочна икономическа помощ на Израел и изтъкнала „колко важно е американските доставки на оръжие да продължават ритмично при сегашното положение“.

От съобщенията на осведомителните агенции и печатата става известно, че към доставяните понастоящем от САЩ на Израел 50 изстребители-бомбардировачи „Фантом“ Голда Меир поискала от Белия дом да даде на израелската армия още 25 броя „Фантом“ и 85 броя изстребители „Скайхок“, както и ракети тип „Земя-въздух“ и друго военно снаряжение. А тъй като израелската хазна е изтощена от огромните военни разходи, правени за осъществяване на милитаристичните цели на правителството, Голда Меир поискала от САЩ кредити на сума няколкостотин милиона долара. В основната си част тези кредити ще отидат за заплащане на поисканите военни доставки. Тук трябва да се отбележи, че всеки изстребител-бомбардировач „Фантом“ струва 3.5 милиона долара, а всеки самолет „Скайхок“ — 1.25 милиона долара.

В официалното комюнике на Белия дом за срещата на Голда Меир с президента Никсън и разговорите й с други американски държавници не се казва нищо конкретно около исканията, поставени от израелската ръководителка. От целия текст на комюникето обаче се вижда, че Голда Меир няма да се завърне в Тел Авив с празни ръце. По всичко личи, че общите фрази, с които то е написано, прикриват истинските ангажменти на САЩ в пълен подкрепа на Израел, която въпреки че предельно ясно заявена от президента Никсън при посрещането на Голда Меир във Вашингтон. Дипломатичното празнословие на комюникето е предназначено за успокоение на духовете в арабския свят, където САЩ изгубиха своя престиж и сега полагат усилия да възстановят поне отчасти загубеното. Обаче зад кулисите всичко се върши в полза на израелските милитаристи, които през изтеклите 20 години са получили от САЩ близо 25 милиарда долара под формата на различни видове „помощ“.

Голда Меир се завърна от Вашингтон в Ню Йорк, където ще остане още около 10 дни, за да участва в разискванията в Общото събрание на ООН и да пречи на усилията за намиране на мирно разрешение на кризата в Близкия изток, които във всички случаи са свързани с изтеглянето на израелския агресор от окупираните арабски територии. А междуременно обещаната от САЩ военна помощ пътува към Тел Авив, който с нищо досега не е показал, че възнамерява да се откаже от своите провалили се в политическо отношение експанзионистични планове в Близкия изток.

Ал. ЛАЗАРОВ

Разказ за Семьон Стояновски

От няколко дни във Велико Търново гостува Фрида Абрамовна Стояновска — сестра на Семьон Абрамович Стояновски, един от тримата съветски офицери, първи влезли във Велико Търново в славните септемврийски дни на 1944 година. Тя се придружава от своя съпруг Семьон Гордеев, известен съветски поет, член на Съюза на съветските писатели.

КОЙ Е СЕМЬОН СТОЯНОВСКИ?

Семьон Стояновски е роден на 1 август 1917 година. Завършила 118-о Киевско средно училище. През 1936 година постъпва в Института по кинематография в Москва и го завършила в наредението на войната.

По време на Великата отечествена война бил включен във фронтовата киногруппа, чиято задача била да създаде кинолетпис на героичните борби на съветските войни срещу хитлеровите полчища.

Стояновски е оставил филм за героичните дни в Одеса и Днепрпетровск, Луцк и Ростов на Дон, под Майкоп, Новоросийск, Керч, в Румъния, България, Югославия и Австрия. Заснема е и филм за влизането на Червената армия във Велико Търново.

На 13 април 1945 година той снимал форсирането на Дунавския канал при Виена. Наблизо избухнала мина и отскочила девета му крака. Кръвта му изтичала, а той все постварял: „Внимавайте, да не осветите лентата. Премайте я в кабината“.

Смелият, жизнерадостен и талантлив кинооператор инженер-капитан С. А. Стояновски загина, но филмите му живеят. За тях той е от-

личен през 1945 година с Държавна премия I степен и два ордена „Велика отечествена война“.

„Прекрасните му кадри — пишат неговите фронтови другари, завинаги ще останат в кинохрониката на Великата отечествена война на СССР като най-хубавия паметник на краткия му но прекрасен живот“.

Днес неговото име стои на паметната плоча на киевския завод „В. И. Ленин“, където е работил, на паметника на братската могила във Виена, на мемориалната плоча в Московската киностудия и в почетната книга на кинолюбителския клуб във Велико Търново.

Представител на редакцията се среща със съпругите госте, които бяха любезни да отговорят на зададените въпроси.

ВЪПРОС: Фрида Абрамовна, получавали ли сте писма от вашия брат от България?

ОТГОВОР: Изминаха 25 години откакто моят брат, който беше тогава на 26 години, заедно с други съветски офицери влезе във Велико Търново. Аз пазя писмата му от България. С голяма сърдечност и възлението той пишеше за прекрасната ви страна, за това как топло са го посрещали хората навсякъде. Той се наляваше, след като завършил войната, отново да дой-

де в България, където бе останал много приятел.

ВЪПРОС: Семьон Гордеев, вие сте били на фронта със Семьон Стояновски. Навярно бихте могли да ни разкажете нещо за него.

ОТГОВОР: Със Стояновски работехме преди войната в завод „В. И. Ленин“ в Киев. После три години на фронтовете бяхме заедно. Той беше кинооператор, а аз бях фронтов кореспондент. Познавах великолепно Стояновски не само като родственик, но и като фронтов другар, другар в работата. Той бе честен, предан на нашия народ и на цялото голямо социалистическо семейство.

ВЪПРОС: Какви са впечатленията ви от нашия град?

ОТГОВОР: Вече от няколко дни се намираме заедно с моята съпруга във Велико Търново. Много ме удиви тоя красив град, преплиташ се с нещо с нашия Киев.

За пръв път съм в България. И се чувствам както у дома си. Аз разбирам българите и те ме разбират — говорим един и същи славянски език. Свободно чета всичко, което е пред очите ми. Заедно с това аз чувствам и омази топлина в сърцата на всички мои нови приятели в България и Велико Търново.

За всичко ви благодаря искрено, скъпи приятели.

Пред паметната плоча в завод „В. И. Ленин“ — Киев

В ДУХА НА ЮЛСКИЯ ПЛЕНУМ

ЗА БЪРЗИ И КАЧЕСТВЕНИ УСЛУГИ

Във вторник в една от залите на общинския младежки дом във Велико Търново се състоя съвещание с председателите на общинските комитети на Отечествения фронт, председателите на общинските комитети за нареден контрол и председателите на общинските съвети на жените. На съвещанието присъствуваха другарите Методи Григоров, зав, откъде по контрола в Националния съвет на Отечествения фронт, Петко Петков, отвел по комунално-битовото обслужване в Комитета за държавен контрол, и Николай Петков, член на Комитета за държавен контрол.

Другарят Петко Петков запозна присъстващите с някои подробности около инициативата на Националния съвет на Отечествения фронт, Комитета на българските жени и Комитета за държавен контрол да се извърши проверка по осигуряване на бързи и качествени услуги на населението. Тези инициатива е логично в духа на решенията на Юлския пленум на Централния комитет на Партията. Целта на проверката е да се открият несподруките в комунално-битовото обслужване на населението и на базата на изводите, които ще направят проверяващите комитети, да се вземат някои опитни решения за подобряване дейността на различните работнически, партийни и приемателни пунктове, обслужващи населението.

Изказаха се председатели на отечественофронтовските комитети и комитети на народен контрол. Всички го споделиха с интерес, проверката, която ще помогне да се отстранят някои от съществуващите слабости в комунално-битовото обслужване на населението.

На повдигнатите въпроси около практическото осъществяване на тази инициатива отговориха Стефан Яневски, инспектор в Инспекцията

за държавен контрол, и Петко Петков, от Комитета за държавен контрол.

Кратки изложения по проверката

за осигуряването на бързи и качествени услуги на населението направиха другарите Методи Григоров и Ненко Цанков.

Държавна печатница „Димитър Найденов“

— гр. Велико Търново

ТЪРСИ:

1. Помощник-машинист — 2
2. Електротехник — 1
3. Шофьор — 1

Заплащане по тарифите на полиграфическата промишленост.

3—3

Важно за предприятията и БТР в окръга

Лабораторията при БТР „Стройпътмаш“ — гара Дебелци извършва по заявки на клиенти изследвания (измерване, анализ, оценка) на шум, вибрации (в инженерно-техническо направление) и от гледна точка на охрана на труда, осветленост, електрически величини, якостно състояние и други.

Справка: телефон 23-01, вътрешен 93 — гара Дебелци, окръг Великотърновски

5—2

ТЕЖЪК ДЕН

Строителният обект МЗ „Заря“ — Павлики е първият големи и малки по строителна на една площ от около 30 декара. Неговата строителна територия е на браздена в почти всички посоки от пътища, по които минават панеловозите, паситата, самосвалите с бетон. Когато завали дъжд, пътищата изчезват и колите трябва да търсят нов път по все още неразказаните терени.

Румен Гавраилков, главният технически ръководител, идва на строежа много рано. (Той живее в Бяла черква и се движи с едно старо, но мощно „Балканче“). Сега работата на обект МЗ „Заря“ се разраства значително, затова един работен ден от 8 часа е съвременно недостатъчен, ако не започва в зори. Румен взема със себе си Генчо Чолаков и двамата тръгват да очертаят на самата строителна площадка контурите на околните пътища. По някое време Румен „отскача“ да види как върви работата при издирите или монтажниците. После работата го „грабна“ — една кола докарва водопроектирващи тръби, скреперистът го търси за някакви обяснения и пр. Генчо Чолаков продължава сам да търси котите на трасето. Когато привърши, ще трябва да провери как върви снабдяването с бетон или.

Иван Пенчев, другият помощник-технически ръководител, е изключително при сградата на спомогателния корпус. Монтажът на покрива е на завършване и, въпреки че тук работят такива опитни работници като Никола Тодоров, Димитър Цонев и други, неговата намеса е наложителна. Кранът внимателно една покрив на панела, на десетина метра от земята запращава оксигенът на Димитър Якимски. Иван Пенчев „пади балканчето“. И днес сигурно ще бъдат „навити“ най-малко петдесетина километра. Домашният Кирил Станев има едно малко бюро в приобектната канцелария, но стопанството му наистина е голямо, пръснато по целия строеж. Като грижлив стопанин той трябва навсякъде да надникне. Четиримата млади мъже са в непрекъснато движение, заволът непрекъснато внушително расте.

Най-голямо е напрежението на главния корпус на бъдещия завод. Брига-

дата на орденоносеща Станислав Шомов хвърля тук всички сили за съвременното изграждане на главната елподстанция. Христан Генчев, Иван Антонов и Йордан Серафимов и техните другари неведнъж са доказвали, че на тях може да се гласува пълно доверие. Друга част от бригадата се е заела с направата на фундаменти за машините. Бригадата на Сабри Юсеинов полага тръби, зида шахти за външната канализация. Усилено се работи и изкопът за външната канализация. Тук в твърда надпавара са и работниците от бригадата на Иван Тодоров. Строителите са решили да посрещнат студентите зимни дни с широк фронт за работа на закрито. Затова, ако се порови човек из плановете-счетоводните данни на обект МЗ „Заря“, ще види малко „чудни“ цифри. Така например, планиран за осемте месеца на тази година е изпълнен 128 на сто. Бригадата на Станислав Шомов изпълнява трудовите си норми 180 на сто, бригадата на Сабри Юсеинов — 170 на сто. Всъщност „чудните“ цифри си имат своето реално обяснение и то е много просто — добра организация, добра работа, добри успехи. Знамето на първенците, различните флага и другите награди са естествено следствие от всичко това.

На обект МЗ „Заря“ ежедневно кипи работа на широк фронт. Сега започна направата на мазутопроводите, отдели са и първите четири пътеки на 52-метровия комин. Да не се прехваща нормалният ход на работата и през зимата и в крайна сметка да бъде спазен пусковият срок на този важен промишлен обект — това са сега най-важните задачи и радостното е, че всички строители и инженерно-технически работници живеят с тях своето неспокойно трудово всекидневие. От ранна утрин до късно вечерта.

Вечер, когато стихне всеки шум над огромния строителен терен, някой ще каже с доволна въздишка:

— Тежък ден!... Съвсем точно — още един ден, натежал от много трудови и нетрудови външения и събития, е вграден крепко в стоманено-бетонната снага на завода.

Йордан ВЕЛИКОВ

БЛАГОДАТНА ЕСЕН

Златна есен отново е в Балкана. За радост на трудолюбивите балканци тя започна със слънце. Време само за работа. Люцерните вече са станали за трето, а някъде и за четвърто косене. Сливите дървета и тази година са натежали от плод. Тръбват в най-скоро време да бъдат изорани и площите за есенниците.

От две-три седмици в Буйновското ДЗС кипи усилена труд. След привършването на основните работи отново на преден план е прибирането на фуражите. От десетина дни в много от селата и махалите на района работниците бързат да окосят и приберат зелената маса и сено. Особено напреднала е работата в Буйновци, където вече са напътени две нощни славни ями с вместимост 200 тона. В стопанството е подготвен над 1800 т люцернов сляж, като само в селата Буйновци, Илаков рът и Мийковци

— по 500. А слагажането още не е приключило. Ще бъдат напълнени още няколко ями със сляж от паревина и люцерна. В повечето от селата на работниците от полевъдството помагат много възрастни хора, а в Илаков рът и Буйновци — и учениците от училищата в Хъневци и Мийковци. В помощ на полевъдната бригада на Петко Чолаков от Буйновци е и едно от звената на мийковската бригада на Илия Христов. Останалите две звена успяват сами да се справят с прибирането на сено и на сивите сливи в Мийковци. Стопанството е предало досега на изкупвателните организации в Елена повече от 50 тона сливи.

Подготовката на площите за сентабър на есенници също не е подценена. Изорани са повече от 1000 дка, предвидени за пшенично-сечемична смес. В близките дни ще започне и сентабата.

Ал. БЪЧВАРОВ

Косачи на отава

В ранни зори четирима мъже с коси на рамо бързат към крайречните ливади, където е израсла сочна отава, отрупана със сребърните мънети на есенната роса. Това са четирима добри приятели, четирима измежду най-успешните стопани от село Чакали. Вече години наред те работят като полевъди, в зной и студ са на своя трудов пост.

В състава на групата са 70-годишният Иван Малев, Георги Николаев и по-младите Борис Вълчанов и Иван Папазов. Макар да не са в комсомолска възраст, работят по младежки нормата е един декар, но чети-

римата яки мъже окосяват по декар и половина, че и по два. Казват, че това се дължава най-вече на нетърпението им по-скоро да приберат на склад отавата.

И тази година ДЗС — Бейрово ще разполага с предостатъчно качествен фураж. И винаги ще е така, защото за това имат грижата съвестните стопани-косачи, между които не на последно място са четиримата: Иван Малев, Борис Вълчанов, Иван Папазов и Георги Николаев.

Н. Петров

ДОБРА ОТПЛАТА ЗА СТАРАНИЕТО

Повече от 15 години Георги Хайдулов е билкозаводител при по-голямата кооперация „Надежда“ в Бейрово. Всеки ден от ранна сутрин до късна вечер той е на пунк-та. Неговият стремеж, неговите усилия са били насочени винаги към това — да изкупи и да заготви колкото може повече били в диворастящи плодове. Заготовката става много внимателно, при съблюдаване на изискванията за всяка билка и диворастящ плод правилно, за да се добие качествена продукция. Благодарение на това всяка година той предава на ОКС първокачествена продукция. Почти винаги изпълнява и презиравлява годишния си план. Ако това не стане за някои видове били, ги-би или диворастящи плодове, дължи

се на природни или други, неза-

висими от него, причини. Планът си за 1989 г. Георги Хайдулов изпълнява в края на септември. При започване на 40 т били, досега той е изкупил и заготвил 42 тона. Въпреки слабата реколта от диворастящи плодове, успя да изкупи 3 т шипки и 2 т гъби. В работата винаги му помага неговата съпруга Недялка — активистка на партията, и. отечественофронтската организация и народния контрол.

Резултатите могат да бъдат още по-добри, ако имаше на разположение площадка за манипулиране и сушене на билките. Добре би било кооперацията да подобри лавричното и да осигури такава площадка.

Д. Драганов

БТР „Стройпътмаш“ — гара Дебелец, Великотърновски окръг, СЪОБЩАВА.

че се занимава с проектиране, конструиране, изработване и изпитване на прототипи на машини — строителни и пътностроителни.

Има вакантни длъжности за:

1. Стругари

2. Шлесери

3. Електроенжени

работещи по повременна премиална система на заплащане. Същите на основание многофакторната система на заплащане получават до 45 на сто върху основната заплаща допълнително възнаграждение.

Приема конструктори със средно техническо и висше образование.

Снабдител със средно или висше образование.

Постъпване веднага. Справка: „Личен състав“, тел. 23—01, вътрешен 23 — др. Вълкова. 5—1

ДСП „Булгарплод“ — Велико Търново ТЪРСИ

постоянни работници на камини, манипуланти в зеленчуковия склад и шофьори на товарни коли.

Заплащане по разценка и шатна таблица.

Машиностроителен завод „Янтра“ — Габрово ТЪРСИ

следните работници: стругари, шлесери, шлайфисти, огняри и помощник-огняри.

Заплащане по тарифна ставка.

Справка: „Личен състав“, тел. 30—11 или 30—12. 5—1

ДИП „Васил Мавриков“ — Велико Търново ТЪРСИ

двама души — шофьори на товарни коли. За предпочитане втори клас. Справка в отдел „Снабдяване“ на предприятното всеки присъствен ден.

3—2

Държавни захарни заводи — Горна Оряхвица ТЪРСЯТ

шлесери, електротехници, заварчици и общи работници.

Постъпване веднага

Справка: „Личен състав“

Цех „Вътрешна украса“ при ДПУ „Дунав“ — Русе ИЗВЪРШВА

ушиване на пердета, монтиране корниз, ушиване на калфи за мебели на държавни предприятия и обществени сгради, а също така и на частни домове с материали на предприятията и по желание на клиента.

Поръчки за предприятия и учреждения се приемат на ул. „Найден Киров“ № 31 — Русе, тел. 2-79-86.

За гражданите е разкрит специален пункт на ул. „Петко Д. Петков“ № 13, тел. 2—57—65.

Вземането на размери и монтажа се извършва на самия обект от специалисти на предприятието.

Граждани, ползвайте услугите на майсторите-специалисти от цех „Вътрешна украса“ при ДПУ „Дунав“ — Русе за обзавеждане и разкриване на вашите жилища и сгради.

3—1

Държавен керамичен завод „Мизия“ — Г. Оряховица ТЪРСИ

да назначат:

1. Шофьори 6

Заплащане по разценка

2. Автомобилни монтьори

от IV до VIII разред 5

3. Шлесери от IV до VIII

разред 4

На автомобилните мон-

тьори и шлесерите ще се

заплаща по повременната

система и до 25 на сто ме-

сечна премия.

Постъпване веднага.

Справка: „Личен състав“, телефон 4-63-21.

3—2

Камъкът замества стоманата

Малцина са хората, които знаят, че България е богата и със скали, които имат голямо значение за развитието на промишлеността в страната. Това са базалтовите скали, от които чрез стачане при висока температура се изработват изделия, устойчиви на всякакви атмосферни влияния, на химически реагенти, киселини и основи. Този нов вид материал съперничат на стоманата и даже в редица отношения я превъзхожда. За производството на лети базалтови изделия преди три-четири години бе създадено в град Плячковски първото по рода си в нас индустриално пред-

приятие. С него бе поставено началото на нов перспективен отрасъл на родната ни промишленост — петургията или преведено на български език — каменолеене.

Новият вид материал намира все по-широко приложение в химическите заводи, в топлинотехническите централни, в обогатителните фабрики за направа на димни канали, канали за извозване на студия и пляка, на басейни за водопровод и канали за водопровод и канали за водопровод. Предприятието за лети базалтови изделия в Плячковски изработва продукция за нуждите на металургическия

комбинат „Кремиковци“, миннодобивното предприятие „Горубео“ меднообогатителния комбинат „Медет“, „Марица-Изток“, за текстилните и други предприятия.

За да се добие един тон метал, са необходими 10 тона руда, докато за един тон от новия материал е нужна малко повече от един тон скална маса. Ако се използват едновременно и при еднакви условия три тръби, изработени от стомана, чугун и базалт, докато базалтовата тръба се изтрие само веднъж, то стоманената тръба ще бъде подменена десет пъти, а чугунената тръба — 20

пъти! Освен това базалтовата суровина е многократно по-евтина и се добива лесно. Използуването на индустриални машини и съоръжения са далеч по-прости.

Какво е бъдещето на този „чудотворен“ материал?

На този въпрос директорът на предприятието за лети базалтови изделия в Плячковски Стефан Калчев отговаря така:

— Петургията е нова промишленост в света. Предприятията за лети камени произведения съществуват само в Съветския съюз, Франция, Западна Германия, Полша и Чехословакия. Народната власт правилно оценява значението на тази промишленост за по-нататъшното развитие на народното ни стопанство, както и за научно-техническия прогрес в България. Затова именно бе създадено и нашето предприятие. В следващите три-четири години ще бъде изградено ново модерно и на съвременно научно-техническо ниво предприятие за лети базалтови изделия. Годишно в него ще се изработват по 10 000 тона разнообразна продукция, която ще е в състояние да задоволи нуждите на нашата страна.

Приложението на изделията от голем базалт ще може да замени една трета от използваните в страната метали, подложени на абразивни и химически въздействия. Това ще даде възможност десетки хиляди тонове черни и цветни метали да бъдат използвани в по-важни отрасли на народното ни стопанство за производство на машини и други съоръжения. Страната ни ще спестява годишно милиони левове.

За голямото значение на новия материал, за високата му ефективност и доброто му качество говори и фактът, че на сегашния юбилей междуправителен панаир в Плячковски предприятието за лети базалтови изделия в гр. Плячковски бе отличено със златен метал.

Михаил ТРИФОНОВ

кор. на БТА

ИЗ СЪВЕТСКИЯ СЪЮЗ

В двора на Лвовския автомобилен завод

ДПП „Раховец“ — Горна Оряховица ТЪРСИ

машинен инженер — за началник конструктивен отдел.

Справка: „Личен състав“

ПРОДАВАМ доходен пет-декар двор, масивна къща, плетник, постройки — с. Саево, Великотърновско, Нешев.

ДИП „Васил Коларов“ — гара Велико Търново ПРИЕМА

работничка за производство на коприна. Има осигурено общежитие за девойки. Справки на телефон 24—83.

2—1

Корабостроителен и кораборемонтен завод „Ив. Димитров“ — гр. Русе съобщава

на заинтересованите заводи и предприятия, че има свободен капацитет за ТОПЛО ПОЦИНКОВАНЕ на детайли като тръби, винели в др. Максималните размери на поцинкованите валя са 6000 x 600 мм. Поцинковането се извършва бързо и качествено с покритие от 70 до 150 микрона.

Месечен капацитет за поцинковане до 200 тона.

Заявки да се изпращат на адреса на завода, а запитвания на следните телефони: 2—27—03, 2—51—07, 2—56—08 и 2—65—90, вътрешни телефонни номера 352, 374, 382 и 389.

5—5

Завод за телферни електродвигатели — Велико Търново ПРИЕМА

стругари, фрезисти, шлесери, монтьори, шлайфисти, и шинни техники и други с разреди и за ученици.

Заводът е оборудван с нова техника има уреден стол и осигурява добро заплащане.

6—3

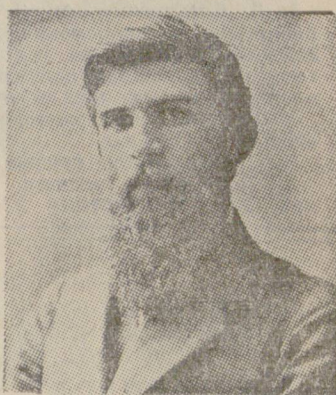
90 ГОДИНИ ОТ РОЖДЕНИЕТО НА ПЕТКО Ю. ТОДОРОВ

Неговото име неизменно се свързва с дейността на литературния кръг „Мисъл“. Но и биографията му, и творческото му дело допринасят много към развитието на българската литература. Той е автор на червеното възвание на младежи-социалисти и само по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала.

Петко Ю. Тодоров е роден и израснал в семейството на най-богатия еленски чорбалджия, но това не е пречка още юноша да заживее със социалистическите идеали. Когато учи в Търновската гимназия, градът става люлка на социалистическото движение. Бъдещият писател жадува за обществена дейност и спонтанно възприема идеите на социализма. Може да се предположи, че е присъствувал на Българския конгрес, че се е посветил на Димитър Благоев. Първите му творчески опити от това време издават копнежните „за свобода на работната маса“.

Пребиваването му във Франция (1896—97 г.) още повече допринася да се увлече по социализма; той изучава Енгелс и Ласал, в контакт е с Жан Жорес, оформя се като републиканец.

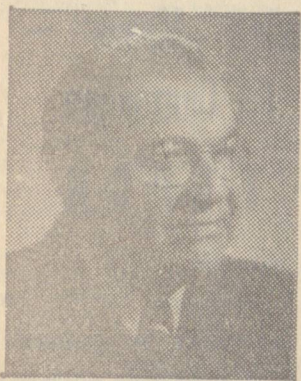
Завърнал се в България, на 7. XII. 1897 г. в Русе на митинг осъжда правителствената политика по македонския въпрос и изобличава Фердинанд. Той е автор на червеното възвание на младежи-социалисти и само по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала.

Петко Ю. Тодоров

ду малцината наши творци, които допринасят за развитието на пролетарско-революционната белетристика.

Родът на народния артист Асен Русков

Асен Русков произхожда от жеравненския род Сиркатови. Дядо му — поп Руско Сиркатов като младеж отива в Добруджа, где то известно време чиракува и учи. После става учител във Варна, а след това — в Карнобат и Жеравна. В Карнобат е ръкоположен за свещеник. Поп Руско участвувал в национално-освободителното движение — укривал въстаници и заклел в свой двор четниците преди да потеглят за Сливенския балкан. Турците го преследвали, но той успял да се укрие, докато се пренатерте. Жената на поп Руско — Пена Димитрова от с. Джиново Сливенско, също е сродена с бунтовен род — Рибовици от Котел.

Поп Русков са имали четири сина — Георги, Никола, Димитър, Христо и две дъщери — Дана и Зара.

Поп Руско починал през 1914 година на 73 годишна възраст, а жена му през 1933 година на 94 години.

Димитър Попусков — бащата на артиста — е роден в Жеравна, завършил учителски институт и работил като учител и училищен инспектор в Бургас. От брака си с Кина Толишера имал син и дъщеря — Асен и Пенка.

Асен Русков е роден през 1896 година във Велико Търново, където завършва реалната гимназия „Св. Кирил“, а зрелостен изпит полага във Военното училище в София. Още като ученик проявява своите артистични способности. Заедно с Константин Кисимов, Петър Шехерджиев и други изнасят в читалището редни песни. Те са първите артисти, които представят оперетата „Парският пука“.

стижими. Русков бе творец на сцената — винаги нов, неговот рим. Като истински чародеец за владяване публиката и предизвикване възторг. Незабравими са неговите образи — Менелай в „Хубавата Елена“, ключарят в „Прилепът“, Вепс в „Птиц-продавецът“. Не само у нас, но и в чужбина неговата игра и духовитост оставили трайни следи. Дълги години турците помнят гостуването му с „Кооперативния театър“ в Цариград и Анкара. Неотказан успех е имал и в Югославия — Загреб, Люблина, Белград, Нови Сад, Сомбор, Слит и Шибеник. Негови колеги участвували в това турне, разказват, „публиката и артистите полудяха по него. Биеха се за автографи, обещаваша го с подаръци“.

През 1919 година, когато в Пловдив се погълва трупата на новооснования оперетен театър „Ренесанс“, между другите млади и надеждни сили е била поканена и Елисавета Казанджиева — още като ученичка играела с голям успех в различни къщи. Съвместната работа с Асен Русков ги сближава и те се ожениват. Синът им Богдан умира твърде рано — като студент по естествени науки в Софийския университет. Родителите с голяма мъка посрещат и изживяват неговата загуба. Сам Асен Русков заболява тежко и неизлечимо и почива през 1958 година.

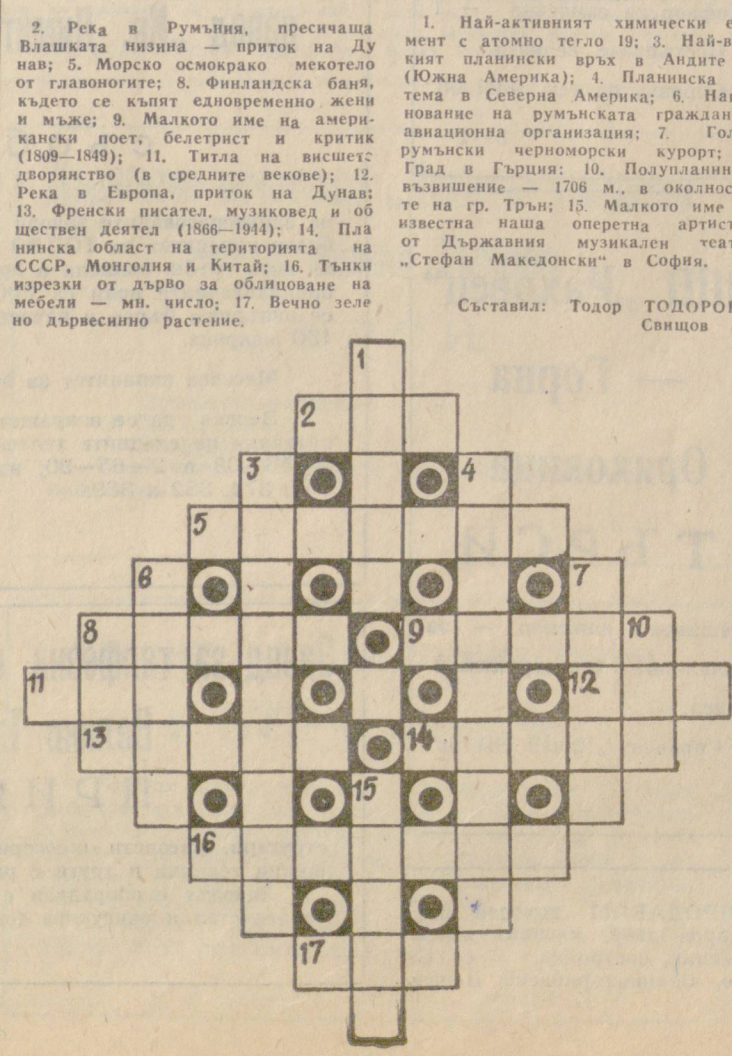
От будния Сиркатов род, от потомците на поп Русковите синове и дъщери, освен народният артист Асен Русков, са се прозвели още редни културни дейци — учители, музиканти и други.

Панайот ДОНЧЕВ

Иван СТ. ТРАШЛИЕВ

Кръстословица

ВОДОРАВНО ОТВЕСНО.

ПО ВСЯКО ВРЕДНО ЯВЛЕНИЕ СЕ ПУСКА БЕЗ ПРЕДУПРЕЖДЕНИЕ

СЕНТБА Е, ХЕИ!

НОВИНИ

ДОЛНА ОРЯХОВИЦА. Ока за се, че на част от отчетените неотдавна 11200 дка обработени за сента площ, е извършено само плитко... люене. Без да се осигури достатъчна дълбочина за заравняне на сента

Това положение е заинтригувало много намиращите се в района и в съседство с него местни врабци, свраки, гарги и други от въпросната фауна, които считат, че по този начин се решава до голяма степен проблема за тяхното изхранване през студентите есенни дни и впоследствие.

Интересно е обаче как ще се отрази всичко това на проблема за осигуряване на богата реколта от зърнени култури за идното лято?

МОРАВА, ОРЕШ. „Каквото посееш, това и ще жънеш“ — е почитът, който подеха всички семеконтролни постове из окръга, в който се включиха бодливостот от стопанствата и започнаха усилената подготовка на смената за посев.

Стопанските ръководители обаче в ТКЗС — Ореш и Моравача с рядка дъбова гора. Разгряна храсталака и о, боже! — пред очите му се разкри потребителската мрежа с рехливанско телосложение, с изплет от напрежение врат, нахитен с арсенал боеприпаси, усърдно обстрелваше яребица след яребица, които изхвърляха от папирата и се издигаха към синята небеса поляна Драгия Пушкаркова, че някой стига примка

Дано други кооперативи не ползуват техния почин!

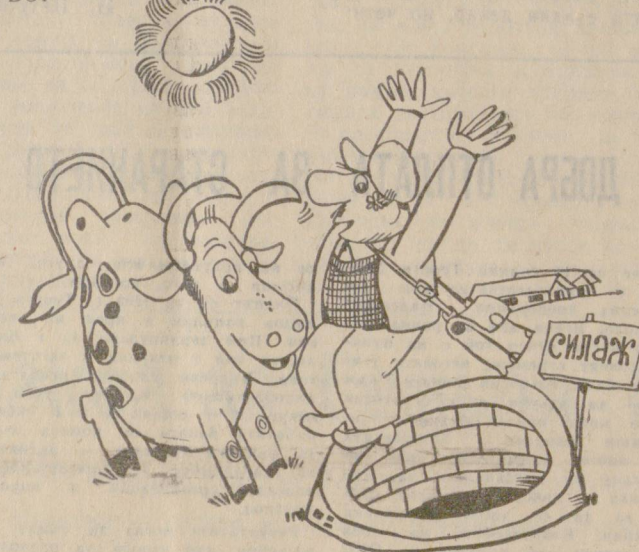
ПОЛСКИ СЕНОВЕЦ. На отчетените 13740 дка готови за сента площ се налага да се извършат още две-три допълнителни обработки от рода на брануването, обработването с дисковите плугове, а по моста и с буцоразбивачи — научаваме от наш източник.

Ако се съди по това, как местните стопански ръководители отчитат подготвителните си работи, може да се предположи, че в съвсем скоро време ще ни информират, че са приключили със сентабата, като са засяли площите си дори без да са ги изорали предварително!

Приел съобщенията:

ДЕ БРЕ

БОР

— КАЗАХ ЛИ ТИ, ЧЕ ЩЕ ТЕ ГОНЯ ДО ДУПКА...

ЗЕЛЕНЧУКОЕКСПЕДИТОРИ, ПРЕДАВАМЕ ЗА ВАС!

ДРАГИЖЕВСКА ИГРА

Играта се играе на ЖП гара в течение на десет дни. Първият играч подава на гарата плоче и в зеленчуци в голямо количество и чаква втория играч, в случая железопътния транспорт, да му подаде необходимите 37 вагона за извозване и подаване на продукцията по места на други играчи.

Обаче вторият играч, в случая железопътният транспорт, го изпраща и му подава 27 вагона, като с това окончателно го побеждава и принуждава да се чути какво да прави с неподдадено го на други играчи.

Играта е утвърдена на гара Дражицево.

сгласуваността между ДСП „Булгарплод“ — Горна Оряховица и жп управлението.

Първи играч в случая ЖП управление, подава определено количество вагона на втория играч — местния плодово-зеленчуков експедитор, който обаче не му подава достатъчно количеството продукция за извозване, поради което част от вагоните излизат в тч, т. е. остават ненаатоварени.

Неотдавна се състоя и първият турнир по тая игра между гарите на Михалци-Стамболово, Дражицево, Полски Тръмбеш, където се разгоря напрежение за оставяне на колкото се може по-много ценатоварени вагони и осигуряване на възможно по-голям престой.

ОТ ПАТРОНДАША НА ЛОВЕЦА

НАДБЯГВАНЕ

В ловно поле № 27, забранено за лов, някой стреляше безмилостно. Гинеше пернат и четирикрак дивеч.

Към мястото, откъдето идеше пуковничката, бързаше Драгия Пушкарков, дългогодишен ловец и бдителен другар, който с почителна строгост винушаваше на по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала. Сега с него се по-младите да пазят лоялността си към идеала.

След минута-две Драгия Пушкарков стигна малка поляна, увечана с рядка дъбова гора. Разгряна храсталака и о, боже! — пред очите му се разкри потребителската мрежа с рехливанско телосложение, с изплет от напрежение врат, нахитен с арсенал боеприпаси, усърдно обстрелваше яребица след яребица, които изхвърляха от папирата и се издигаха към синята небеса поляна Драгия Пушкаркова, че някой стига примка

ЗА ЧИСТ И ПРИВЕТЛИВ

ГРАД!

НАПЪЛНО ВЕРОЯТНА ИСТОРИЯ

Тези дни пред касата на СП „Комунални услуги“ отдели „Чистота“ — Велико Търново се яви ли неколцина граждани.

Направило впечатление на заведващия касата, че тези хора не са от списъния състав на предприемачите и запитал:

— Какво ви носи към нас?

— Дошли сме да си получим възнаграждението за месеца...

— Но как? Вие не се водите на работа при нас!...

— Абе, ние може да не се водим на работа, но редовно си извършваме обиклука в река Янтра, редовно си плащаме за смет на „Комунални услуги“.

Не е ясно още дали са получили възнаграждението си хората, но замърсяването на Янтра продължава. И то започна? Защо то има улици във Велико Търново, по които отдели „Чистота“ редовно не минава за прибиране на сметта.

Марин МАРИНОВ

около гърлото му. Това беше възмущението.

— Стой, хищнико, хванат си!

— издигна той негодуваш глас.

— Ще ме хахнеш, ама друг път — рече она и хукна право към шосето.

Стигна го близо до тополите, между които беше гарирано на сянка новичко светлосиньо „Бугарено“ с черен частнособствен номер, Закононарушителният се хвърли право срещу заключената врата. Още миг и щеше да офейка. Обърна се да види, близо ли е преследвачът му и в този момент Драгия се закова на място. Земята сякаш се изпълня под краката му. На кърво казано, Драгия съзна, че е сторил съдбоносна грешка. Защо то в лицето на браконьера той позна широко, пълчице лице на универсален магазин, всемогущия Русин, който срещу килограм горнооряховски суджук и шише еленска сливова ракия можеше да снабди всекиго с ножчета за бръснене „Жилет“ и капачици за буркани. Самият Драгия Пушкарков неведнъж и два пъти бе прибегнал до услугите на този дявол — магазинерска преглядка и благодарение на същия си достави, разбира се, пак с по-мощта на горнооряховски суджук и еленска сливова, ракия, леща и силовни блузи за двесте си деца. Приятел беше този Русин, винаги имаше скрити из безбройните си „чекмеджета“ разни дефицитни стоки, които пробутваше на приятели, когато бегът на частната търговия е булен, а ревиזורите спят.

Драгия Пушкарков беше човек врял и кипял в бурите на снабдяването със стоки по втория начин, затова тутакси съзна деликатността на положението. Направи едно уставно „кръгом“ — на свой ред търти назад. Бягаше така, че вятърът свиреше в ушите му като ловаджийски рог. Бягаше и му се струваше, че онзи вика след него:

— Ще ме гониш, а Драгия!... Искаш ли телевизор „Темп-67“? Искаш, ама за тебе няма! Няма! Няма! Няма!...

Недо ПЕТРОВ

ПЕСЕННИК „СТРЕЛА“

ЧАКАМ ТЕ... ДА ДОЙДЕШ

Песента е написана от нашия сътрудник Алегро Модератов по наблюдения, проверки и оплаквания относно работата на отговорниците на смесения магазин в Чолаковиц Бонка Минчева.

Основан мотив в песента — трудовата дисциплина и нехайното отношение към служебните задължения.

Началото започва със соло на местен жител, който чака пред магазина въпросната магазинерка да се върне и да отвори магазина. Насъбрали се около него със същата цел чолаковци за почват също да леят подхлъдници за случая мотиви, като в края на краищата се оформя едно смесено хорово изпълнение.

Съвместен удар на голям сватбарски тълпан авторът на песента съобщава за пристигането на магазинерката.

Смесен хор от мъже, жени и деца от училищна и предучилищна възраст пеят възхваля на частния случай, а група девойки изпълняват радостно модерна танца.

От следващите изпълнения обаче се разбира, че много от търсените стоки липсват в магазина, а от тия, които са в наличност, много вече са загубили търговския си вид поради небрежно съхранение, разхвърляне по пода и пр.

Тихо циркане на популярен домашен гризач допълва картината и загатва за добрите условия, осигурени му в магазина.

Песента завършва с проверка на представител на ОКС и потвърждаването на оплакванията на купувачите.

Очаква се финалният мотив да излезе ръководството на ГПК „Наркооп“.

Рецензира: СМЕХОМИР

ПРОДАВАМ „МОСКВИЧ“ — 407, Петков, „Цетгарска“ 34, В. Търново.

ПРОДАВАМ „МОСКВИЧ“ — 407, Горна Оряховица, „Балатон“ 2, Ганев.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Велико Търново, ул. „Васил Левски“, № 9. Главен редактор — 24-58, зам.-гл. редактор — 25-26, отв. секретар — 24-58, „Партиен живот и пропаганда“ — 69, „Култура и изкуство“ — 23-08, „Икономически“ и „Селскостопански“ — 25-27, счетоводство — 63-12, коректори и дежурен редактор — 83-70.

Индекс 21301

ПЕЧАТНИЦА „ДИМИТЪР НАЙДЕНОВ“